Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.04.1983, sp. zn. 2 Tz 9/83, ECLI:CZ:NS:1983:2.TZ.9.1983.1

Číslo: 22/1984

Právní věta: Řídí-li pachatel motorové vozidlo, které je v socialistickém vlastnictví, v opilosti a v důsledku toho havaruje a způsobí na motorovém vozidle škodu převyšující 1000 Kčs, ale nepřevyšující 5000 Kčs, naplní znaky přečinu proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. o přečinech v jednočinném souběhu s trestným činem opilství podle § 201 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.04.1983

Spisová značka: 2 Tz 9/83

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Opilství, Přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví, Souběh

Předpisy: 140/1961 Sb. § 201 150/1969 Sb. § 3 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1984 sb. rozh.

Řídí-li pachatel motorové vozidlo, které je v socialistickém vlastnictví, v opilosti a v důsledku toho havaruje a způsobí na motorovém vozidle škodu převyšující 1000 Kčs, ale nepřevyšující 5000 Kčs, naplní znaky přečinu proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. o přečinech v jednočinném souběhu s trestným činem opilství podle § 201 tr. zák.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 19. 4. 1983 sp. zn. 2 Tz 9/83.)

Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocný rozsudek okresního soudu v Prachaticích ze dne 1. října 1982 sp. zn. 1 T 248/82 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Prachaticích ze dne 1. října 1982 sp. zn. 1 T 248/82 byl obviněný V. V. uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. proto, že dne 20. července 1982 kolem 21.00 hod. řídil na silnici z obce Zbytiny do Blažejovic, okr. Prachatice, svěřený motocykl zn. Jawa ČZ 250 SPZ PT 13-00, ačkoliv předtím téhož dne v době od 14.30 do 20.00 hod. ve Zbytinách v místním pohostinství vypil přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů a podle Widmarkovy

zkoušky měl v době jízdy v krvi obsaženo nejméně 2,67 promile alkoholu, a řízení vozidla pak nezvládl a havaroval.

Za to mu byl podle § 201 tr. zák. za použití § 53 odst. 2 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výši sedm tisíc Kčs a pro případ, že by obviněný výkon tohoto trestu mohl zmařit, mu byl podle § 54 odst. 3 tr. zák. uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání tří měsíců. Podle § 49 odst. 1 tr. zák. byl obviněnému dále uložen trest zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu pěti let. Rozsudek nebyl napaden odvoláním a nabyl právní moci.

Ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. podal proti tomuto rozsudku generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Okresnímu soudu v ní především vytýká, že se nezabýval otázkou, zda skutek obviněného nelze posoudit též jako přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech. Při dopravní nehodě byl poškozen motocykl, který náležel Státnímu statku Šumava a měla být proto zjišťována výše škody na majetku této organizace. Generální prokurátor ČSR ve stížnosti pro porušení zákona dále dovozuje, že trest, který byl obviněnému uložen je ve zřejmém nepoměru jak ke stupni nebezpečnosti činu obviněného pro společnost, tak i k poměrům pachatele a uložený druh trestu je ve zřejmém rozporu s jeho účelem.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu § 267 odst. 1 tr. ř., přezkoumal též řízení, které mu předcházelo, a zjistil, že zákon byl porušen.

Okresní soud nepochybil, když vzal za prokázáno, že obviněný kritického dne při návratu z místa pracoviště v obci Pěkná, okr. Prachatice, do místa svého bydliště v obci Blažejovice, okr. Prachatice, řídil motocykl Jawa ČZ 250 SPZ 13-00, který mu byl k výkonu zaměstnání svěřen jeho zaměstnavatelem Státní statky Šumava. Cestou se zastavil v obci Zbytiny, kde v místním pohostinství v době od 14.30 hod. do 20.00 hod. vypil větší množství piva a rumu a potom kolem 21.00 hod. pokračoval v jízdě směrem na Blažejovice. Asi v polovině tohoto úseku byl zastaven hlídkou VB, na světelné znamení však nereagoval, ujížděl dále a při projíždění levotočivé zatáčky sjel vpravo mimo vozovku a havaroval. Správné je rovněž zjištění okresního soudu, že v krvi obviněného bylo v době jízdy nejméně 2,67 promile alkoholu. Skutek obviněného okresní soud v souladu se zákonem posoudil též jako trestný čin opilství podle § 201 tr. zák.

V důsledku jednání obviněného byl poškozen motocykl, který náležel Státním statkům Šumava; vznikla tak škoda na majetku v socialistickém vlastnictví. Ke vzniku škody došlo řízením motorového vozidla v opilosti, tedy jednáním, které svědčí o neodpovědném postoji obviněného ke svěřenému majetku v socialistickém vlastnictví. Bylo proto třeba zkoumat, zda skutek obviněného není možno posoudit též jako přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. K tomu však bylo nutné zjistit přesnou výši skutečné škody. Ve spise je založeno vyjádření Státních statků Šumava, ze kterého je patrno, že tato organizace odhaduje vzniklou škodu na motocyklu na 1805 Kčs. Tento důkaz je však pro zjištění výše způsobené škody nedostatečný. Soud měl proto, nejlépe dotazem na poškozenou organizaci, zjistit skutečné náklady, které si oprava motocyklu vyžádala, a tato organizace se též měla vyjádřit k tomu, nakolik došlo ke zhodnocení věci výměnou poškozených dílů motocyklu za nové. Teprve po takto doplněném dokazování mohl být učiněn spolehlivý závěr o tom, zda skutek obviněného lze posoudit též jako přečin podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. Takovému posouzení nebrání ani skutečnost, že tento skutek nebyl takto posouzen již v obžalobě okresního prokurátora, protože soud podle § 220 odst. 4 tr. ř. není právním posouzením skutku v obžalobě vázán.